

DECÀLEG DEL BON MONITOR D'ACOLLIDA

1. EL JOVE HA DE GAUDIR DEL BILLAR

Qualsevol cosa...qualsevol, que fem, ha d'anar dirigida a aquesta finalitat.

Sovint els adults esperem que els nostres joves aprenguin aviat a jugar mot bé al billar i insistim massa en que han d'aprendre des d'un ben principi. Compte amb obsessionar-se amb això. Cada jove té un ritme, unes aspiracions i unes expectatives diferents. El monitor d'acollida ha d'ésser una persona amb prou seny com per detectar què busca el jove en el billar i donar-li allò que vol, no el que volem nosaltres d'ell.

2. EL BILLAR ÉS UN JOC MOLT DIFÍCIL I REQUEREIX HORES DE JOC I GAUDIMENT

Si tenim en compte les hores que li hem dedicat al billar a la nostra vida, i lo poc que sabem la gran majoria de nosaltres, ens adonarem que el billar requereix molt de temps i dedicació. No podem esperar que el jove aprengui molt ràpidament, car és força inusual.

Pensem que per cada hora de classe/teoria, necessitarà moltes hores d'entrenament, però tampoc és lògic, ni convenient, que el jove li dediqui més temps a entrenar que a jugar.

Hem de pensar que cada estona que passa jugant al billar és una estona que està practicant el seu mecanisme, observant la reacció de les boles, la seva direcció, etc. És a dir, encara que no ens ho sembli (i a ell tampoc) quan un jove juga al billar, està aprenent contínuament. Mirem de centrar-nos, això sí, en que la posició i el mecanisme sigui correcte i deixem que aprengui mentre gaudeix jugant. No ens oblidem de que, a la fi, es un nen i que gaudir jugant és sovint la millor manera de aprendre.

3. DEIXEM DE BANDA LES NOSTRES EXPECTATIVES PER SERVIR A LES DEL JOVE

Sovint molts de nosaltres podem pensar que si haguéssim tingut l'ocasió i la sort de tenir un monitor al començament de la nostra afició, hauríem après molt més a jugar a billar. Així, quan rebem un jove al club, volem aconseguir que aprengui a jugar molt bé, perquè creiem que això és el que el farà feliç. Però malgrat que les nostres intencions puguin ser les millors, quan rebem un jove que vol aprendre a jugar a billar, no hem de caure en la temptació de considerar el seu aprenentatge com un repte propi, ni tan sols com un repte que ell ha de tenir. La nostra funció principal no és que aprengui molt a jugar a billar, sinó que aprengui lo suficient per què faci caramboles i es diverteixi. A partir d'aquí, ell mateix haurà de marcar les seves expectatives.

4. ADAPTEM LES CLASSES DE BILLAR AL NIVELL DEL JOVE

Una vegada més, no ens cansarem de repetir que cada jove té una capacitat, unes expectatives i un ritme d'aprenentatge diferent i per això hem de procurar, quan li donem alguna classe teòrica, que sigui adient al seu nivell i que no esdevingui una càrrega, ni un avorriment.

Estem convençuts que no més d'1 o 2 de cada 10 joves que comencen a jugar a billar, tenen de seguida la necessitat d'aprendre molt i convertir-se en grans campions. Creiem que el que vol la majoria és aprendre a jugar a un ritme tranquil i gaudir del joc. Per tots aquests hem d'aplicar, especialment, els punts anteriors.

Ara bé, de tant en tant detectarem un jove que té altres expectatives molt diferents. Ho notarem ràpidament perquè observarem que reuneix una o varies d'aquestes característiques:

- Li dedica un temps considerable a l'entrenament.
- No posa mai cara d'avorrit quan se li explica coses.
- Pregunta molt sovint, amb ganes d'aprendre i practica de seguida el que se li diu.
- Assumeix ràpidament els conceptes i, per tant, té una gran capacitat d'aprenentatge.
- Té unes condicions fora de l'habitual per jugar al billar.

És en aquests cassos que val la pena fer un esforç i dedicar més temps a aquests jugadors. Però sempre tenint en compte que el ritme l'ha d'imposar el jugador, no nosaltres i que no deixem de banda a la resta de joves.

5. FEM CLASSES DE MÀXIM 10 O 15 MINUTS

Quan fem classes habituals al jovent, procurem que siguin classes curtes i amb un contingut teòric important. Després deixem que juguin i que experimentin pel seu compte.

Recordem sempre que la capacitat d'aprenentatge que tenen els joves és enorme, però també que el rendiment i desenvolupament d'aquesta capacitat és proporcional a la intensitat i motivació amb la que reben la informació.

Sobre tot, observem la cara i expressió del jove quan estan rebent les classes i parem ràpidament si veiem que no està gaudint plenament de l'estona. Més val poca informació ben assimilada, que molta, però malament rebuda per part del jove.

6. PROMOQUEM QUE PUGUIN JUGAR PARTIDES AMB ELS SOCIS

Una de les circumstàncies amb la que sovint es troben els joves és que fan poques partides, especialment en aquells clubs en què no hi ha un nombre considerable de joves (fins i tot, hi ha clubs amb 1 júnior, només).

Una de les tasques del monitor d'acollida hauria d'ésser promoure que els socis del club juguin amb el jovent. Quan el júnior té poc nivell, pot jugar qualsevol adult a tres bandes i el jove a la lliure. Inclòs, ja que no podem jugar amb ell amb 4 boles, al principi deixem que ell jugui amb qualsevol de les dues blanques. Si fa més boles, no hi ha problema; siguem generosos i fem que gaudeixi i guanyi partides als socis veterans del club. Malgrat que la victòria no tingui sentit, perquè estan jugant a modalitats diferents, veureu que es posa content quan guanya. I si perd, també serà una oportunitat per fer una tasca pedagògica i ensenyar-li l'actitud que ha de tenir quan perd. Més endavant podem fer partits banda/lliure.

Podem fer que el billar sigui un punt de veritable acolliment per al jove i observarem com l'entesa entre grans i joves és molt més àmplia del que podem imaginar en un principi.

Recordem als socis que "on hi ha joventut, hi ha alegria". Promovem que descobreixin aquesta realitat i que gaudeixin també de la relació amb la joventut.

7. ORGANITZEM CAMPIONATS SOCIALS ENTRE ELLS

De la mateixa manera que la resta de socis poden jugar els seus socials, si organitzem també un social de júnior, els hi estarem transmetent que comptem amb ells i que són socis de ple dret, per lo que han de tenir el seu social igual que tothom.

Organitzem cada temporada un campionat social, com a mínim, per al joves del club, perquè juguin entre ells i enregistrar els seus partits que, a més a més, hi comptaran per al seu rànquing i la seva mitjana.

Amb el temps, veurem que van millorant els seus registres i els hi podrem ensenyar per motivar-los.

8. ANIMEM-LOS A PARTICIPAR A LES TROBADES DE JUVENILS

Com ja sabeu, des de la Federació Catalana de Billar organitzem cada dos mesos aproximadament una trobada de juvenils a la que tot el jovent billarista de Catalunya està convidat i pot participar-hi. En una disciplina com el billar, a la que, per desgràcia, encara hi ha una gran manca de juvenils, aquestes trobades són una gran iniciativa per que els joves billaristes es coneguin, es relacionin, juguin entre ells i comprovin que a Catalunya hi ha més joves que juguen al billar.

A més a més, aquestes trobades no són campionats oficials i estan organitzades amb la finalitat de que juguin tots junts i s'ho passin bé tots plegats.

Animem als júnior del nostre club a participar a les trobades i mirem de convèncer als pares a que facin un petit esforç cada dos mesos (que no és tant) i que acompanyin als seus fills en el coneixement i gaudiment del billar a través de les trobades.

Els seus fills els hi agrairan, sens dubte.

9. MANTINGUEM UN CONTACTE FLUÏT I CONTINU AMB LA FEDERACIÓ

És important que des de l'organització sapiguem en tot moment què s'està fent amb els joves i com s'està fent. Així doncs, creiem que el monitor d'acollida hauria d'informar i parlar amb certa assiduitat amb la Federació dels següents aspectes:

- Fer un breu resum de l'evolució dels seus júnior. (especialment aquells que no acostumen a anar a les trobades i, per tant, no en tenim tanta informació des de l'organització)
- Nous joves que s'incorporen al club. És important que tinguem constància de totes les noves incorporacions.
- Problemes, dubtes o situacions que s'ha trobat i que no sap ben bé què fer. Potser hem tractat aquest assumpte amb un altre club i podem donar-li una solució. Si més no, li ajudaríem a prendre una decisió i nosaltres podríem prendre nota del problema i solució adoptada per altres casos semblants.

10. EL MONITOR HA DE COMPLIR UNA SÈRIE DE CARACTERÍSTIQUES

Agraint abans de tot la voluntat de qualsevol persona que vulgui col·laborar en la tasca d'apropar el billar al jovent, i oferint el nostre sincer reconeixement a totes aquestes persones, no hem de deixar de banda que la capacitat docent i/o pedagògica no és inherent de manera natural a totes les persones i considerem que no tothom està preparat per adaptar-se a les necessitats de l'empresa de la correcta coordinació, ensenyament i seguiment del jove que comença a jugar a billar.

Amb això no volem menysprear, ni molt menys, la vocació i voluntat d'aquelles persones que hi vulguin col·laborar. Sens dubte, aquesta no és una tasca d'una única persona i tothom té cabuda en aquest projecte. Creiem que si es segueixen sincera i humilment els criteris exposats als 9 apartats anteriors, qualsevol persona hauria de poder esdevenir un bon monitor d'acollida.

Ara bé, creiem imprescindible que la persona del club que porti la direcció d'aquesta tasca tingui una sèrie de característiques mínimes que garanteixin l'èxit de la iniciativa.

Aquestes característiques són:

- Ha d'ésser una persona generosa i amb vocació de deixar de banda els seus criteris i ambicions, per atendre els dels joves.
- Ha d'ésser una persona amb prou coneixements tècnics i teòrics del billar per assegurar-se que no transmetrà conceptes equivocats.
- Ha de reconèixer les seves limitacions i no ensenyar res més enllà del que estigui totalment convençut que és correcte. És molt més important ensenyar poc i bé que molt i malament. Si us plau, siguem humils en aquest aspecte.
- No hi ha prou amb saber jugar a billar. S'ha de saber (almenys una mica) explicar i transmetre els conceptes.

- En general ha d'ésser una persona que estimi més als joves que al billar. L'amor als joves és el que ens ha de moure a fer aquesta tasca, no l'amor al billar, car en aquest últim cas, podríem oblidar-nos de la nostra funció principal que és, no ens cansarem de repetir-ho, fer que:

«El billar sigui un esport per gaudir, no per patir»

Bé, esperant que el present decàleg us pugui ajudar a desenvolupar de manera efectiva la vostra tasca, aprofitem per agrair-vos la vostra col·laboració i el vostre amor a aquest esport.

FCB, a 11 de març de 2013

Ricard Fiol Meszaros
Director Esportiu
de Juvenils de la FCB

Vistiplau: Josep Ramon Molina Maspoch
President de la FCB